

Caracterizarea personajului Niculae Moromete din opera Morometii scrisa de Marin Preda-a doua parte

Mama, Catrina, ii intelege dorinta de a merge mai departe la scoala, tatal e mai reticent (aceasta impovara familia, ii incurca socotelile), pana cand, in final, dupa fuga celor trei frati vitregi, se va hotari sa-i plateasca scolarizarea. Il admira pe Ilie Moromete si pentru ca ii ingaduie sa persevereze in rugamintea lui: "Tatal sau era un om care gandea si gandirea lui era limpede, n-avea nevoie sa se inghesuie in ea. Nu cu rugaminti putea sa-l faca sa-l dea la scoala, ci cu argumente". Si le va gasi.

Niculae se deosebeste mult de alte personaje-copii din literatura noastra (de exemplu Nica din Amintiri din copilarie). Impresioneaza prin maturitatea gandirii si fermitatea unei timpurii optiuni: intre pamant si carte, renuntand la pamant in favoarea surorilor (Tita si Ilinca). Si acesta constituie un contrapunct, mult mai complicat decat s-a interpretat pana acum. "Fuga" lui de acasa se realizeaza prin acest intermediu, pentru ca drumul spre lumea lui nu poate fi stapanit prin contemplare numai, ci si prin actiune.

Instrainarea de tatal lui are mai multe explicatii, dintre care cea mai evidenta ar fi ca "Moromete ii spuse ca s-a terminat cu istoria lui cu studiile (s.a), sa stea acasa si sa puna mana pe sapa". Ilinca ii povesteste lui Niculae ca tatal regreta ca nu l-a dat la scoala, ca "sa nu umble el pe urma de gat cu toti astia ca de-alde Isosica. Vezi, zicea, aici am gresit".

Instrainarea evolueaza spre o confruntare si nu putine sunt episoadele in care se prezinta infruntarea dintre doua conceptii de viata: cea a taranului care vede in rostul lui temelia existentei si nu concepe viata in afara sistemului traditional de valori; de alta parte, o conceptie noua, hranita si din multa iluzie, despre constructia noii societati.